

ва : „Промѣни тѣзи камъни на хлѣбове.“ — А Исусъ го отпѣди като му каза, че чловѣкъ не живѣй само съ хлѣбъ, но съ сичко онуй, което излѣзва изъ Божитѣ уста (сирѣчь което Богъ иска да му даде за храна, или което е взело отъ Бога сила да храни). Подиръ туй дяволътъ го заведе на една висока гора, показа му сичкитѣ царства на свѣтътъ и славата имъ, и му казва, че ако падне да му са поклони ще му ги даде сичкитѣ ; а Исусъ го укори и му каза ; Писано е : „*Господу Богу твоему да са поклонишъ и само нему да послужишъ.* — „Най сетнѣ дяволътъ го заведе на едно крило на храмътъ, и му рече : „*Ако си сынъ Божій, хвърли са долу, защото е писано : На ангелы тѣ си ще заповѣда за тебе да та земнѣтъ на ржиѣ за да не ударшъ о камъкъ кракѣтъ си.*“ А сынъ Божій му отговори : Писано е и туй : „*Да не искусишъ Господа Бога твоего.*“ — Тогази дяволътъ го остави, и тутакси дойдохъ ангелы и му служѣхъ. (Мат. д. 1—11. Марк. д. 12—13. Лѣк. д. 1—13.).

§. 10. *Иоаннъ свидѣтельствува за Исуса. Андрей, Петъръ, Филипъ и Наѳаилъ го послѣдуватъ.*

Слѣдъ малко Иоаннъ кръстителъ, като дойде въ Вноавара, оттатѣкъ Юрданъ кръщаваше. А Исусъ като са връщаше отъ Галилея понеже минъ отъ тамъ, Иоаннъ като го видѣ, рече на двамата си ученицы : „Ето агнецъ Божій, който отнѣма грѣховетѣ на свѣта.“ Тогази двамата тѣзи ученицы послѣдувахъ Исуса, и отидохъ дѣто той са намѣрваше, и сичкый онзи день останяхъ съ него, а надвечеръ единътъ отъ тѣхъ, Андрей като намѣри брата си Симона, заведе го при Исуса. А той му рече : „Ты си Симонъ сынъ